

потреби у безпеці. Нові історичні умови вимагають переосмислення ролі і місця безпеки в системі життєво важливих інтересів особи, суспільства і держави, аналізу структури такого складного явища як соціальна безпека, розробки ефективного механізму захисту суб'єктів безпеки всіх рівнів від реально існуючих та потенційних загроз і небезпек.

1. Антонюк П.П. Теоретико-концептуальні підходи до поняття «соціальна безпека» підприємства : характеристики, переваги, недоліки / П.П. Антонюк. Вісник Житомирського державного технологічного університету. Сер. : Економічні науки. 2013. № 1. С. 214–219.

2. Коленда Н.В. Сутність механізму забезпечення соціальної безпеки населення / Н.В. Коленда. Економічні науки. Сер. : Економіка та менеджмент. 2012. Вип. 9(1.1). С. 140–149.

3. Сухоруков А.І. Методичні рекомендації щодо оцінки рівні економічної безпеки України / А.І. Сухоруков, С.Л. Воробйов, Т.П. Крупельницька. К.: Національний інститут проблем міжнародної безпеки, 2003. 63 с.

4. Кальницька М.А. Соціальна безпека: поняття та рівні дослідження. Глобальні та національні проблеми економіки. 2017. № 17. С. 566-571.

5. Методологія розрахунків показників соціальної безпеки URL: <http://ipzn.org.ua/wp-content/uploads/2015/07/Metodologiya-rozrahunkiv-sotsialnoyi-bezpeky.pdf>.

6. Коваль О. П. Огляд існуючих підходів до оцінки рівня соціальної безпеки. Стратегічні пріоритети. 2016. № 3. С. 115-120. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/spa_2016_3_15.

Світлана Ніколайчук,
доцент кафедри
загальноправових дисциплін ДДУВС,
суддя Дніпропетровського
окружного адміністративного суду,
кандидат юридичних наук

ЩОДО ПРИНЦИПІВ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ШКОЛИ СУДДІВ УКРАЇНИ

В умовах реформування судової системи України велике значення приділяється діяльності Національної школи суддів України – флагману суддівської освіти, яка відіграє важливу роль у підготовці висококваліфікованих кадрів для судової системи та підвищенні ефективності та якості здійснення правосуддя в Україні.

Одним із ключових питань функціонування Національної школи суддів України є визначення принципів її діяльності, адже Національна школа суддів України не тільки забезпечує підготовку висококваліфікованих кадрів для судової системи, а й здійснює науково-дослідну діяльність з питань удосконалення судочинства. З огляду на це, виникає необхідність у визначенні принципів діяльності Національної школи суддів України, які відображають специфіку її взаємовідносин з іншими суб'єктами як у сфері підготовки висококваліфікованих кадрів для судової системи, так і у сфері науково-дослідної діяльності.

Принцип (від латинського «*principium*» – першооснова, основа) [1, с. 94] як поняття теорії відображає в системі державного управління закономірності, відносини, взаємозв'язки між її елементами [2, с. 186]. Принципи – це об'єктивна реальність, що надає сукупності юридичних норм якості системи. Принципи пронизують усю структуру права – правосвідомість, норми, правовідносини, а також правозастосовну практику [3, С. 12–18]. Принципи синтезують і відбивають об'єктивність законів суспільного розвитку, характерні риси практики управління [4, с. 16]. Таким чином, принципи є основою, можна сказати «фундаментом» існування будь-яких правових відносин. Вони виступають основним орієнтиром у формуванні моделі поведінки суб'єктів правових відносин, визначають загальні положення цієї поведінки, та є загальнообов'язковими для усіх учасників.

Оскільки Національна школа суддів України є державною установою зі спеціальним статусом, то її діяльність здійснюється на основі принципів, які відображають специфіку її взаємовідносин з іншими суб'єктами як у сфері підготовки висококваліфікованих кадрів для судової системи так і у сфері науково-дослідної діяльності.

У сфері підготовки висококваліфікованих кадрів для судової системи України діяльність Національної школи суддів України здійснюється на основі принципів організації та діяльності державного управління, адже Національна школа суддів України є юридичною

особою публічного права, що має відокремлене майно, самостійний баланс, рахунки в органах Державної казначейської служби України, печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням, символіку, штампи та бланки. Крім того, Національна школа суддів України, як державна установа зі спеціальним статусом, самостійно здійснює оперативний і бухгалтерський облік, складає статистичну звітність.

Під принципами діяльності Національної школи суддів України, як державної установи зі спеціальним статусом, слід розуміти закріплені у правових нормах основні, об'єктивні, універсальні закономірності, які відображають специфіку взаємовідносин між Національною школою суддів України з одного боку та іншими суб'єктами (слухачами, органами державної влади, державними установами тощо), які виникають у сфері підготовки висококваліфікованих кадрів для судової системи України, так і у сфері науково-дослідної діяльності.

До основних принципів організації діяльності Національної школи суддів України, як державної установи зі спеціальним статусом, що здійснює підготовку висококваліфікованих кадрів для судової системи України варто віднести:

1) законність. Законність це комплексне соціально-правове явище, що характеризує організацію та функціонування суспільства і держави на правових засадах [5, с. 445]. Законність, як відзначає П. М. Рабінович – це режим (стан) відповідності суспільних відносин законам і підзаконним нормативно-правовим актам держави, який утворюється внаслідок їх неухильного здійснення всіма суб'єктами права [6, с. 139];

2) відкритість та гласність (робота Національної школи суддів України є відкритою та гласною. НШСУ має право розміщувати інформацію щодо своєї діяльності у засобах масової інформації, власних друкованих виданнях та на офіційному сайті);

3) підконтрольність (Національна школа суддів України відповідно до законодавства України складає за затвердженими формами місячні, квартальні, річні звіти і подає їх до відповідних органів та установ, зокрема до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України);

4) відповідальність (Національна школа суддів України відповідає за своїми зобов'язаннями коштами, що є в її розпорядженні згідно з законодавством України (загальна відповідальність); проректори несуть персональну відповідальність за напрямки роботи відповідно до функціонального розподілу обов'язків в Національній школі суддів України, установленим наказом ректора. Крім того, керівництво організовує та несе відповідальність за роботу працівників НШСУ відповідно до напрямку роботи (персональна відповідальність);

5) плановість (планування роботи Національної школи суддів України – це заздалегідь намічений порядок дій, який здійснюється з метою розподілу завдань, необхідних для досягнення поставлених цілей, узгодженої та послідовної діяльності структурних підрозділів.

Процес підготовки суддів у Національній школі суддів України базується на принципах, які закріплені у Положенні про підготовку та періодичне навчання суддів у Національній школі суддів України [7], а саме: 1) різнобічність та комплексність, орієнтованість Підготовки на опанування всіма необхідними вміннями і навичками, властивими професії судді; періодичність Підготовки з метою підвищення рівня кваліфікації; 2) проведення Підготовки відповідно до кращого світового досвіду з урахуванням міжнародних стандартів у сфері судочинства; 3) єдність (уніфікованість), тобто проведення Підготовки на підставі стандартизованих програм, розроблених НШСУ; 4) практична спрямованість, зокрема через формування програм, виходячи із суддівських компетенцій (знань, умінь та навичок, властивих професії судді); 5) забезпечення високої якості та наукової обґрунтованості; 6) сучасність змісту, періодичне оновлення навчальних програм і курсів та удосконалення методик викладання; 7) ініціативність та зацікавленість суддів у підвищенні професійного рівня; 8) координація діяльності всіх складових процесу Підготовки; 9) використання новітніх ІТ-досягнень у процесі Підготовки; 10) безперервність суддівської освіти (навчання впродовж життя) (п. 2.1 Положення).

Отже, враховуючи вищевикладене, пропонуємо принципи діяльності Національної школи суддів України згрупувати у два блоки:

1) принципи організації діяльності Національної школи суддів України, як державної установи зі спеціальним статусом, що здійснює підготовку висококваліфікованих кадрів для судової системи України: 1) законність; 2) відкритість та гласність; 3) підконтрольність; 4) відповідальність; 5) плановість тощо.

2) принципи на яких базується процес підготовки суддів у Національній школі суддів України: 1) різнобічність та комплексність, орієнтованість Підготовки на опанування всіма

необхідними вміннями і навичками, властивими професії судді; періодичність Підготовки з метою підвищення рівня кваліфікації; 2) проведення Підготовки відповідно до кращого світового досвіду з урахуванням міжнародних стандартів у сфері судочинства; 3) єдність (уніфікованість), тобто проведення Підготовки на підставі стандартизованих програм, розроблених НШСУ; 4) практична спрямованість, зокрема через формування програм, виходячи із суддівських компетенцій (знань, умінь та навичок, властивих професії судді); 5) забезпечення високої якості та наукової обґрунтованості; 6) сучасність змісту, періодичне оновлення навчальних програм і курсів та удосконалення методик викладання; 7) ініціативність та зацікавленість суддів у підвищенні професійного рівня; 8) координація діяльності всіх складових процесу Підготовки; 9) використання новітніх ІТ-досягнень у процесі Підготовки; 10) безперервність суддівської освіти (навчання впродовж життя).

1. Головченко В. В. Юридична термінологія : довідник / В. В. Головченко, В. С. Ковальський. – К.: Юрінком Інтер, 1998. – 224 с.
2. Атаманчук Г. В. Теория государственного управления : [курс лекций] / Г. В. Атаманчук. – М.: Юрид. лит., 1997. – 400 с.
3. Малейн Н. С. Правовые принципы, нормы и судебная практика / Н. С. Малейн // Государство и право. – 1996. – № 6. – С.12–18.
4. Коренев А. П. Основы управления в органах внутренних дел [учебник] / А. П. Коренев. – М.: МЮИ МВД России, изд-во Щит-М, 1999. – 356 с.
5. Скаун О. Ф. Теория держави і права: Підручник / Пер. з рос. – Х.: Консум, 2001. – 656 с.
6. Рабінович П. М. Основи загальної теорії права та держави : навч. посібник / П. М. Рабінович. Вид. 9-е, зі змінами. – Львів : Край, 2007. – 192 с.
7. Положення про підготовку та періодичне навчання суддів у Національній школі суддів України // Затверджено Наказом Національної школи суддів України 06 липня 2017 № 26 з змінами від 20.08.2018 № 52 20.11.2018 № 65, 22.11.2018 №66, 12.12.2018 № 69, 05.12.2019 № 67.

Saron Messembe Obia
Counter Terrorism Analyst
at the Islamic Theology of Counter Terrorism,
United Kingdom

LEGAL REGULATION PROBLEMS UNDER COVID-19 IN CAMEROON

Introduction

First identified in December 2019 in Wuhan, China, COVID-19, also known as coronavirus is an ongoing pandemic caused by the transmission of severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2). Cameroon has not been spared, after it was declared a Public Health Emergency of International Concern in January 2020, and a pandemic in March 2020. As other countries of the world, Cameroon have adopted several measures which restrict certain freedoms and the challenging debate of the age group which is highly affected, yet the protection of human rights and public liberties in the context of emergency. It's worth noting that all the measures adopted by the Cameroonian Government to counter COVID-19 exclude the use of emergency law, but focus on fundamental law and orders of state authorities.

It is necessary to recognize that, States never gave a negative feedback against the Declaration in their own declarations or constitution or laws, vice versa, they use the provisions of the Declaration either in their preamble, but limit implementation. The focus of the paper is to examine the legal and non-legal measures adopted in Cameroon to combat the ongoing COVID19 pandemic.

Legal and non-legal measures of COVID-19

One of the major security menace (health) that has brought the world to its knees is the COVID 19, which Cameroon is not exempted from the pandemic. Though some states have declared state of emergency, Cameroonian Government in the fight against COVID-19 exclude the use of emergency law, and are instead retain existing ordinary law.